

И намѣрилъ пакъ родната стрѣха
като гостенинъ и чужденецъ,
ти пристѣпвашъ тъй гузно и плахо:
въ своя домъ като нѣкой крадецъ.

Победенъ, ти най-сетне се спирашъ,
срѣдъ тозъ чуденъ домашенъ покой
и пакъ вдъхвашъ познатия миризъ
на нощви, на тамянъ и шибой. . .